HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הערל פרק שמיני יבמות פא.

פסולה ליבמה. כלמא מים שזינתה שמסורה לבעלה וכיון דזונה היא מסורה לכהונה: **האמר איילונית וזנה היא.** בפרק הבא על יבמתו (לעיל דף פא.) ויליף לה [שם:] מהזנו ולא יפרנו[ו] : **מתני' סריס חמה כהן וכו'.** לכל סריס אלא מיפסל נמי פסיל לה מתרומה דבי נשא דהיינו פלוני ליבמה: **לא יהבון.** אם יש לה לחלר: **אבל לא ניבמ.** שהוא מזכר: והשוכב עמו הרי הוא כבא על הזכר: **רבי אליעזר אומר.** בגמרא[ה] מפרש פלוגתייהו: **גמ' מהו דתימא מוליד מאיבריו.** דלייקינן ולית ליתיו הס יאלבון[ו] הרלוי להוליד יאכל: **מאכילה בתרומה כו'.** לקמן מפרש לה בתרומה בזמן הזה דרבנן אבל בזמני לחוליית לא מצי טעמא אפקר לים אפקר הוא: **ר"נ קאמר כו'.** והכי מצמעא מילתיה דר"ל מאכילה בתרומה כלומר בזה"ז אמין נוהג אלא תרומה ואינו מאכילה בכלום בזמן שחזה ושוק נוהגין דהיינו כשהמקדש קיים: **אפי' בתרומה דרבנן.** כגון תרומת פירות הוחל ואיכא תרומה לחורייתא כגון דגן דמידי דרבנן ואפילו הכי אסרו חכמים: **אף מאכילה.** דזכר מעלית הוא: **מי סברת תרומה בזה"ז דרבנן.** לקמוקמא לה למתניתין במידי דרבנן ומפרש לה בחזה ושוק: **אלמי שוה.** בריייתא עיגול של תרומה בטל במלה של חולין או עיגול של תרומה טמלה בטל בק' עיגולים של תרומה טהורה ואי תרומה בזמן הזה לחורייתא כיון דעיגול דבר חשוב הוא ולרבי לימנות לה בטיל אף על גב דתרומת מלים דרבנן הוחל ותרומה לחורייתא נוהגת לה מבטלין דרבנן גזרה דרבנן אטו לחורייתא: **אמר ליה והלא אלמי שוה הוי.** כלומר מי אית לך למיגזר בהא דרבנן אטו לחורייתא אי נמי אלמי שוה בבטולי בלחורייתא נלו אי מיקורא הוא שהרי אלמי שוה אלמי שוה של חטלה טמלה בטל בטהורה והכא מידי לחורייתא הוא ולאו על גב דרבנן לימנות דמי סברת כל שברכו לימנות שנינו בלה בטיל אלא שברכו לימנות במנין שנינו שעשויה מיוחד למנין אבל אלמי שוה ועיגול פעמים שהם נמכרים בשוה אף על גב דרבנן לימנות הוחל ואין מיוחדים בכך בטלין: **תלמ.** פניגר"י מין קטנית הוא ולמלה הקדירה בא: **ידלקו.** כלאים בשריפה לכתיב (דברים כב) תוקדם תוקד אש [קידושין ו:]: כוון

לימא תיהוי תיובתא דרב המנונא כו'. ול"ת לעיל בפ"ק (לף טו:) דקאמר מתיירלא אלי בני לרות מעיד אלי לכם לרב המנונא מבני לרות לפשוט שהלרות פטורות מחלילה ומן היכוח שאם היו זקוקות לומין ל"כ היו בני לרות פסולות מק"ו לחלמנה לליבא למפרך מה לחלמנה שכן היא עלמה מחחלת שגם היבמה שזינתה מחחלת לרב המנונא ומאי ר"י דמה לפשט להם בני לרות מזה לא היה מחיילת שאם יקפידו עליו יאמר אלין אלכה כרב המנונא: **ואין מאכילה בזמן חזה ושוק אפילו בתרומה דרבנן.** בפרק שני לכתובות (לף כה.) גבי מלי גדולה חזקה דקאמר ואיבעית אימא מתרומה דרבנן אלכי לחורייתא לא היא אלכי היכי שיעורא לא היא כקוגיא דהכא דגזרינן דרבנן אטו לחורייתא והא דאמר ר"ש אומרים אנדרוגינוס כהן שנשא בת ישראל מאכילה בתרומה ר' יהודה אומר טומטום שנקרע ונמצא זכר לא יחלוץ מפני שהוא כסרים ואנדרוגינוס נושא אבל לא נישא ר' אליעזר אומר אנדרוגינוס חייבין עליו סקילה בזכר: **גמ'** פשיטא מהו דתימא מוליד מאביל שאינו מוליד אינו מאביל קמ"ל: רבי יוסי ורבי שמעון אומרים אנדרוגינוס: אמר ר"ל מאכילה בתרומה ואין מאכילה בחזה ושוק רבי יוחנן אומר אף מאכילה בחזה ושוק ולריש לקיש מאי שנא חזה ושוק דאורייתא תרומה נמי דאורייתא הכא במאי עסקינן בתרומה בזמן הזה דרבנן אבל בזמן שבהמ"ק קיים מאי לא אדתני אין מאכילה בחזה ושוק ליפלוג וליתני בדידה בד"א בתרומה דרבנן אבל בתרומה דאורייתא לא הכי נמי קאמר כשהוא מאכילה מאכילה בתרומה בזה"ז דרבנן ואין מאכילה בזמן חזה ושוק ואפילו בתרומה דרבנן דלמא אתי לאוכלה בתרומה דאורייתא ור' יוחנן אמר אף מאכילה בחזה ושוק א"ל ר' יוחנן לר"ל מי סברת תרומה בזה"ז דרבנן א"ל אין שאני שונה עיגול בעגולים עולה אמר ליה והלא אני שונה חתיכה בחתיכות עולה מי סברת כל שדרכו לימנות שנינו או חבילי תלתן מי סברת כל שדרכו לימנות שנינו לו חבילי תלתן של כלאי הכרם ידלקו נתערבו באחרות אמר ר' יוחנן לר"ל מי סברת תרומה בזמן הזה דרבנן. מע"ג דר' יוחנן גופיה אית ליה לקמן (שם) לדרבנן תרומה בזה"ז דרבנן הכא מליבא דר' יוסי קיימי וה"ק מי סברת לר' יוסי תרומה זו שהיא עיגול בעיגולים עולה מליבא דרבי יוסי היא שונה עיגול בעיגולים עולה מבאן ולהבא בו'. ול"ת לר"ל כיון דתרומה בזמן הזה דרבנן מלמא בטלה קדושת הארץ ג"כ כלאי הכרם נמי דרבנן ומאי מני כל שדרכו הא בדרבנן אין שדרכו ואין לומר לר"מ תרומה בזמן הזה לחורייתא הא שמעינן ליה לר"מ דעיגול בעיגולים עולה בריש מסכת ביצה (לף ג.) גבי ליטרא קניעות כו' וי"ל דכלאי הכרם חלא דרבנן דבזמן שהמ"ק הוי לחורייתא אבל עיגול מרתי דרבנן חלא דבטלה קדושת הארץ ועוד לחפילו בזמן בית המקדש תרומת תלתים דרבנן אי נמי חבילי תלתן הוי לחורייתא אבל עיגול מרתי דרבנן חלא דבטלה קדושת הארץ ועוד לחפילו בזמן בית המקדש תרומת תלתים דרבנן כגון חבילי תלתן: **נתערבו באחרות.** למר ר"ת דלא גרסי' ותמרות בתמרות מלפריך בהמעורבת (בחמים לף עד. ושם) לשמואל לחסר ספק ספיקא בעבודת כוכבים מבריייתא שמעת ולא מסכת דקאי לשמואל אלא לר' יהודה דבריייתא שאוסר אפי' בשאר איסורין ספק ספיקא ושמואל סבר כוותיה בחלא בעבודת כוכבים ופליג בשאר איסורין ולי הוה גרס הכא ובע"ז ובכל דוכתי דכי הך מסנה ותמרות בתמרות הוה ליה לתתויי לשמואל סייעתא מכל הני מסנייתי וי"מ לחפילו גרס בכל הני מסנייתי ותמרות בתמרות לא היה יכול להביא ראיה מהם לשמואל לחסר ספק ספיקא דללמא הכי קאמר וכל החמרות שנתערבו בתמרות ליכא אלא חד ספיקא ויש חידוש יותר בנתערב שתי פעמים מנתערב פעם אחת לחך על גב לחיכה תרי רובי לחסר דגבי שאר מילי מוסרין חד רובא ותרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (לף טו. ושם) לחמר הולכין אחר רוב העיר והוא שבהה ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא: כוון

לימא תיהוי תיובתא דרב המנונא כו'. ול"ת לעיל בפ"ק (לף טו:) דקאמר מתיירלא אלי בני לרות מעיד אלי לכם לרב המנונא מבני לרות לפשוט שהלרות פטורות מחלילה ומן היכוח שאם היו זקוקות לומין ל"כ היו בני לרות פסולות מק"ו לחלמנה לליבא למפרך מה לחלמנה שכן היא עלמה מחחלת שגם היבמה שזינתה מחחלת לרב המנונא ומאי ר"י דמה לפשט להם בני לרות מזה לא היה מחיילת שאם יקפידו עליו יאמר אלין אלכה כרב המנונא: **ואין מאכילה בזמן חזה ושוק אפילו בתרומה דרבנן.** בפרק שני לכתובות (לף כה.) גבי מלי גדולה חזקה דקאמר ואיבעית אימא מתרומה דרבנן אלכי לחורייתא לא היא אלכי היכי שיעורא לא היא כקוגיא דהכא דגזרינן דרבנן אטו לחורייתא והא דאמר ר"ש אומרים אנדרוגינוס כהן שנשא בת ישראל מאכילה בתרומה ר' יהודה אומר טומטום שנקרע ונמצא זכר לא יחלוץ מפני שהוא כסרים ואנדרוגינוס נושא אבל לא נישא ר' אליעזר אומר אנדרוגינוס חייבין עליו סקילה בזכר: **גמ'** פשיטא מהו דתימא מוליד מאביל שאינו מוליד אינו מאביל קמ"ל: רבי יוסי ורבי שמעון אומרים אנדרוגינוס: אמר ר"ל מאכילה בתרומה ואין מאכילה בחזה ושוק רבי יוחנן אומר אף מאכילה בחזה ושוק ולריש לקיש מאי שנא חזה ושוק דאורייתא תרומה נמי דאורייתא הכא במאי עסקינן בתרומה בזמן הזה דרבנן אבל בזמן שבהמ"ק קיים מאי לא אדתני אין מאכילה בחזה ושוק ליפלוג וליתני בדידה בד"א בתרומה דרבנן אבל בתרומה דאורייתא לא הכי נמי קאמר כשהוא מאכילה מאכילה בתרומה בזה"ז דרבנן ואין מאכילה בזמן חזה ושוק ואפילו בתרומה דרבנן דלמא אתי לאוכלה בתרומה דאורייתא ור' יוחנן אמר אף מאכילה בחזה ושוק א"ל ר' יוחנן לר"ל מי סברת תרומה בזה"ז דרבנן א"ל אין שאני שונה עיגול בעגולים עולה אמר ליה והלא אני שונה חתיכה בחתיכות עולה מי סברת כל שדרכו לימנות שנינו או חבילי תלתן מי סברת כל שדרכו לימנות שנינו לו חבילי תלתן של כלאי הכרם ידלקו נתערבו באחרות אמר ר' יוחנן לר"ל מי סברת תרומה בזמן הזה דרבנן. מע"ג דר' יוחנן גופיה אית ליה לקמן (שם) לדרבנן תרומה בזה"ז דרבנן הכא מליבא דר' יוסי קיימי וה"ק מי סברת לר' יוסי תרומה זו שהיא עיגול בעיגולים עולה מליבא דרבי יוסי היא שונה עיגול בעיגולים עולה מבאן ולהבא בו'. ול"ת לר"ל כיון דתרומה בזמן הזה דרבנן מלמא בטלה קדושת הארץ ג"כ כלאי הכרם נמי דרבנן ומאי מני כל שדרכו הא בדרבנן אין שדרכו ואין לומר לר"מ תרומה בזמן הזה לחורייתא הא שמעינן ליה לר"מ דעיגול בעיגולים עולה בריש מסכת ביצה (לף ג.) גבי ליטרא קניעות כו' וי"ל דכלאי הכרם חלא דרבנן דבזמן שהמ"ק הוי לחורייתא אבל עיגול מרתי דרבנן חלא דבטלה קדושת הארץ ועוד לחפילו בזמן בית המקדש תרומת תלתים דרבנן אי נמי חבילי תלתן הוי לחורייתא אבל עיגול מרתי דרבנן חלא דבטלה קדושת הארץ ועוד לחפילו בזמן בית המקדש תרומת תלתים דרבנן כגון חבילי תלתן: **נתערבו באחרות.** למר ר"ת דלא גרסי' ותמרות בתמרות מלפריך בהמעורבת (בחמים לף עד. ושם) לשמואל לחסר ספק ספיקא בעבודת כוכבים מבריייתא שמעת ולא מסכת דקאי לשמואל אלא לר' יהודה דבריייתא שאוסר אפי' בשאר איסורין ספק ספיקא ושמואל סבר כוותיה בחלא בעבודת כוכבים ופליג בשאר איסורין ולי הוה גרס הכא ובע"ז ובכל דוכתי דכי הך מסנה ותמרות בתמרות הוה ליה לתתויי לשמואל סייעתא מכל הני מסנייתי וי"מ לחפילו גרס בכל הני מסנייתי ותמרות בתמרות לא היה יכול להביא ראיה מהם לשמואל לחסר ספק ספיקא דללמא הכי קאמר וכל החמרות שנתערבו בתמרות ליכא אלא חד ספיקא ויש חידוש יותר בנתערב שתי פעמים מנתערב פעם אחת לחך על גב לחיכה תרי רובי לחסר דגבי שאר מילי מוסרין חד רובא ותרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (לף טו. ושם) לחמר הולכין אחר רוב העיר והוא שבהה ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא: כוון

מסורת הש"ס

ה) לקמן לא: לה. לו. סוטה יח: גיטין פ: ג) נעיל פא., ג) כתובות מב:, ד) לקמן פג:, ה) [ל"ל אלעזר עיין תוי"ט ועי' תוס' לקמן פד. ד"ה רבי], ו) זבחים עב. ביצה ג: עירלה פ"ג מ"ו, ז) [הוסף ד], ח) [לקמן פג:], ט) [ויקרא כב], י) [וע"ע תוספות ביצה ג: ד"ה ותחרות ותוספות ע"ז מט. ד"ה מתערבו ותוספות סנהדרין פ. ד"ה ותחרים ותוספות זבחים עב. ד"ה מתערבו],

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה ואין וכו' ותו"י משום דשמעי' כי' דקאמר בבריייתא אלא סכריעו:

לעזי רש"י

פניגר"י [פניגור"ן]. חילבה (גרגרנית יוונית, צמח המשמש לחבלין).

מוסף רש"י

שזינתה יבם שזינתה. כשהיא אסורה ליבמה. כלומר שזינתה תחת בעלה שמסורה לכהונה (סוטה יח:). כל שדרכו לימנות שנינו. כמשנה עלה כלקמן לגבי אלא בטל, כשמע כל דבר שיש בני אדם המקפידין עליו מפני חשיבותו למוכרו במנין (בייצה ג: וכנ"ל זבחים עב.). את שדרכו לימנות שנינו. כמשמע שת שמיוחד לכך שאין לך מדם שמוסקף עליהן יתירה לנוקף ולא מוכר בלא מנין (זבחים עב.). תלתן. מין קטנית למתק קדירה, פילוג"ר בלע"ז (בייצה שם) ור: מין מבלין ומשובין מלד אלף טעם הען שהוא לפני ובלע"ז פינוגר"א (זבחים שם). ידלקו. כלין בלאי הכרם שנאמר פן תוקדש, תוקד אש, לשאילי בהנאה (בייצה שם).

תום' חד מקמאי

מטמא בדם בנשים ואינו מחיחד עם האנשים בנשים ואינו עובר על בל תקיפו ועל בל תטמא למחים בנשים ופסול לעדות בנשים [נבעל] בעבירה בנשים ונפסל מן הכהונה בנשים כיצד שוה לאנשים ולנשים חייב על הכאחו ועל קללחו בלאנשים ונשים וחייבים על נזקו בין מזיק בין ניזק בלאנשים וכנשים וההורגו שוגג גולה מזיד נהרג בלאנשים ונשים ואחולב בקדשי הגבול בלאנשים ונשים ונוחל בכל נחלות בלאנשים ונשים ואם אמר הריני נזיר שזה איש ואשה ה"ז נזיר כיצד אינו שוה לא לאנשים ולא לנשים אין חייבין לא על קללחו ולא על הכאחו לא בלאנשים ולא בנשים ולא נערך לא בלאנשים ולא בנשים ואם אמר הריני נזיר שזה לא איש ולא אשה אינו נזיר ר"מ אומר אנדרוגינוס בריה בפני עצמה היא ולא יכלו חכמים להכריע עליו אם זכר אם נקבה אבל טומטום אינו כן בשום שהוא אשה כתבחי זו המשנה [מפני] שהיא צריכה חלמוד במקצת דברים שיש בה ובחוספחא דבכורים פ"

תוספות ישנים

א"ל לין שלמי שוה (לעיל) עיגול בעיגולין עולה וי"ל לפי שאר פירשנו ג) דר"ל שלמי שוה לרבי יוסי סבר עיגול בעיגולין עולה וס"ל ע"כ תרומה בזמן הזה לרבנן ללי מלליית לו לה הוי עולה להוי לבר שבמנין לה שבמנין לה בטיל ול"ת לפולו תרומה בזה"ז לחורייתא ניתא לבר דעיגול בעיגולין עולה מלוי הוי תרומה פירות להוי שבמנין לה בטיל לחורייתא משום דעיגול בעיגולין עולה וס"ל לבר שבמ"ק קיים ור"ל לשם שיתא לחורייתא הוה גזירין דרבנן אטו לחורייתא ול"ת ומנל לן לר' יוסי דקאמר לה ור"ל משום לר' יהודה פליג עלה בפיקפ מכלל דת"ק דלייה הוי ר' יוסי דסתמא לה ר' יוסי פלוגתיה ובקה לרבינו נחמן לחך בר לר"ל לרך לרבי יוחנן מלחי תרומה בזמן הזה לחורייתא ול"ת ומנל לן דר' יוסי דקאמר לה ור"ל משום לר' יהודה פליג עלה בפיקפ מכלל ת"ק דלייה הוי ר' יוסי דסתמא הוה בר